

Rafał Wojciechowski

doktor nauk prawnych, adiunkt na WPAiE Uniwersytetu Wrocławskiego, radca
prawny

Przepisy hiszpańskiej ustawy o arbitrażu. Przekład z wprowadzeniem

Hiszpańska regulacja sądownictwa arbitrażowego pochodzi z 23.12.2003 r. Oparta na podpisem królewskim i kontrasygnatą premiera została opublikowana 26.12.2003 r. (*Boletín Oficial del Estado* z 26.12.2003 r., Nr 309, poz. 23646, s. 46097–46109) i weszła w życie 27.3.2004 r. Treść normatywna ustawy podzielona na artykuły została poprzedzona obszernym wstępem, w którym wskazane zostały przesłanki wprowadzenia nowego prawa. Ze względu na charakter deklaratoryjny wstępu i wymogi redakcyjne dotyczące objętości publikowanego w czasopiśmie tekstu został on w niniejszym przekładzie pominięty.

Ustawodawca hiszpański za podstawę obecnego uregulowania problematyki arbitrażu przyjął ustawę modelową opracowaną przez Komisję Międzynarodowego Prawa Handlowego ONZ (UNCITRAL), którą w 1985 r. Zgromadzenie Ogólne tej organizacji zaleciło jako wzorzec Państwom Członkowskim. Ustawa hiszpańska zachowuje dość wiernie podstawowy schemat ustawy modelowej UNCITRAL. Zgodność z modelem międzynarodowym jest znaczna także w zakresie terminologii i techniki legislacyjnej. Liczne przepisy należą więc do norm *iuris dispositivi* i są opatrzone zastrzeżeniem „jeżeli strony nie uzgodniły inaczej” lub równoważnymi. Przepisy hiszpańskiej ustawy procesowej mają zastosowanie zarówno do arbitrażu krajowego jak i międzynarodowego, co stanowi jedną z wielu istotnych analogii wobec rozwiązań przyjętych także w Polsce.

Z interesujących dla polskich prawników różnic można przykładowo wskazać uregulowanie art. 15, dotyczące wyznaczenia arbitrów. Podobnie jak w Polsce zasadą jest, że arbitrzy mogą orzekać na zasadach słuszności tylko wtedy, gdy strony ich wyraźnie do tego upoważnią (art. 1194 § 1 KPC – art. 34 ustawy hiszpańskiej o arbitrażu). Jednak w hiszpańskim arbitrażu krajowym, jeżeli spór ma być rozstrzygany według prawa, wymaga się od arbitra kwalifikacji czynnego adwokata, chyba że strony wyraźnie postanowią inaczej (art. 15). Przepis ten należy uznać za sprzyjający profesjonalizacji arbitrażu opartego na prawie.

Interesujące wydaje się także wyraźne uregulowanie kwestii finansowych i odszkodowawczych w postępowaniu arbitrażowym. Otóż w art. 21 ust. 1 określono odpowie-

działność odszkodowawczą arbitrów za ewentualnie popełnione przez nich błąd, nie-dbalstwo lub podstęp, a także wskazano, że poszkodowanemu przysługuje niezależne roszczenie odszkodowawcze przeciwko stałej instytucji organizującej arbitraż. Jakby dla równowagi w tym samym art. 21 w ust. 2 uregulowano szczegółowo spoczywający na stronach obowiązek finansowania postępowania. W razie braku właściwego zaangażowania finansowego stron arbitrzy mogą postępowanie zawiesić lub zakończyć. W ten sposób ustawodawca hiszpański określił zakres odpowiedzialności arbitrów, stronom dał możliwość uzyskania odszkodowania także od instytucji organizujących arbitraż, a arbitrom umożliwił dochodzenie na bieżąco kosztów postępowania.

Pod względem treści przyjętych rozwiązań ustawa hiszpańska wykazuje bardzo liczne podobieństwa do regulacji polskich. Często są one jednak ubrane w odmienne formy wynikające z techniki ustawodawczej w obydwu krajach. Jak zwykle w przypadku podobnych zadań autor przekładu poszukiwał pewnego kompromisu pomiędzy ścisłą prawniczą warstwą pojęciową tekstu a interesującymi nieraz odmiennosciami w sposobie wyrażenia podobnych treści. Ostatecznie w przekładzie podkreślone zostały zwłaszcza podobieństwa odpowiednich przepisów polskiego KPC i ustawy hiszpańskiej, co wyraża się m.in. w stosowaniu stałych wyrażen właściwych regulacji polskiej, np. „w braku odmiennego uzgodnienia stron”. W kwestiach gramatycznych przyjęto dość konsekwentnie stylizację polską, co wyraża się na przykład w preferencji do stosowania czasu teraźniejszego, podczas gdy w ustawie hiszpańskiej normy formułowane są z reguły w czasie przeszłym. Niekiedy należało też zmienić liczbę gramatyczną, co dotyczy na przykład tak istotnego pojęcia jak arbitraż. W języku polskim rzeczownik ten jest niepoliczalny, a więc nie powiemy o „arbitrażach”, natomiast w języku hiszpańskim poszczególne przypadki postępowania arbitrażowego, a czasem rodzaje arbitrażu, to „*arbitrajes*” (arbitraże), co powoduje konieczność tłumaczenia przez omówienie albo przejścia na liczbę pojedynczą w języku polskim.

Ley 60/2003, de 23 de diciembre, de Arbitraje.

Ustawa o arbitrażu z 23 grudnia 2003 roku

TÍTULO I.
DISPOSICIONES GENERALES.

TYTUŁ I.
PRZEPISY OGÓLNE

Artículo 1.

Ámbito de aplicación.

Zakres zastosowania

1. Esta Ley se aplicará a los arbitrajes cuyo lugar se halle dentro del territorio español, sean de carácter interno o internacional, sin perjuicio de lo establecido en tra-

tados de los que España sea parte o en Leyes que contengan disposiciones especiales sobre arbitraje.

1. Niniejsza ustawa stosuje się do arbitrażu, którego miejsce znajduje się na terytorium hiszpańskim, zarówno o charakterze wewnętrznym, jak i międzynarodowym, bez naruszenia postanowień traktatów, których Hiszpania jest stroną, oraz ustaw, które zawierają przepisy szczególne dotyczące arbitrażu.

2. Las normas contenidas en los apartados 3, 4 y 6 del artículo 8, en el artículo 9, excepto el apartado 2, en los artículos 11 y 23 y en los títulos VIII y IX de esta Ley se aplicarán aun cuando el lugar del arbitraje se encuentre fuera de España.

2. Normy zawarte w ustępach 3, 4 i 6 artykułu 8, w artykule 9 z wyjątkiem ustępu 2, w artykułach 11 i 23 oraz w tytułach VIII i IX niniejszej ustawy stosuje się także wtedy, gdy miejsce arbitrażu znajduje się poza Hiszpanią.

3. Esta Ley será de aplicación supletoria a los arbitrajes previstos en otras Leyes.

3. Niniejsza ustawa stosuje się pomocniczo do arbitrażu przewidzianego w innych ustawach.

4. Quedan excluidos del ámbito de aplicación de esta Ley los arbitrajes laborales.

4. Arbitraż w sprawach ze stosunku pracy jest wyłączony z zakresu zastosowania niniejszej ustawy.

Artículo 2.

Materias objeto de arbitraje.

Sprawy podlegające arbitrażowi

1. Son susceptibles de arbitraje las controversias sobre materias de libre disposición conforme a derecho.

1. Arbitrażowi podlegają spory dotyczące spraw, które zgodnie z prawem podlegają swobodnemu rozporządzeniu stron.

2. Cuando el arbitraje sea internacional y una de las partes sea un Estado o una sociedad, organización o empresa controlada por un Estado, esa parte no podrá invocar las prerrogativas de su propio derecho para sustraerse a las obligaciones dimanantes del convenio arbitral.

2. Gdy arbitraż jest międzynarodowy i jedną ze stron jest państwo albo spółka, organizacja lub przedsiębiorstwo kontrolowane przez państwo, ta strona nie może powoływać się na przywileje wynikające z jej własnego prawa, w celu uchylecia się od obowiązków wynikających z umowy arbitrażowej.

Artículo 3.

Arbitraje internacional.

Arbitraż międzynarodowy

1. El arbitraje tendrá carácter internacional cuando en él concurra alguna de las si-

guientes circunstancias:

- a. Que, en el momento de celebración del convenio arbitral, las partes tengan sus domicilios en Estados diferentes.
- b. Que el lugar del arbitraje, determinado en el convenio arbitral o con arreglo a éste, el lugar de cumplimiento de una parte sustancial de las obligaciones de la relación jurídica de la que dimana la controversia o el lugar con el que ésta tenga una relación más estrecha, esté situado fuera del Estado en que las partes tengan sus domicilios.
- c. Que la relación jurídica de la que dimana la controversia afecte a intereses del comercio internacional.

1. Arbitraż ma charakter międzynarodowy, gdy zachodzi jedna z następujących okoliczności:

- a. **Że, w momencie zawarcia umowy arbitrażowej, strony mają miejsce zamieszkania w różnych państwach.**
- b. **Że miejsce arbitrażu, określone w umowie arbitrażowej lub zgodnie z nią, miejsce wykonania istotnej części obowiązków wynikających ze stosunku prawnego, co do którego zachodzi spór albo miejsce, z którym tenże stosunek prawny ma najbliższy związek, znajduje się poza państwem, w którym strony mają swoje miejsce zamieszkania.**
- c. **Że stosunek prawny, z którego wynika spór, dotyczy handlu międzynarodowego.**

2. A los efectos de lo dispuesto en el apartado anterior, si alguna de las partes tiene más de un domicilio, se estará al que guarde una relación más estrecha con el convenio arbitral; y si una parte no tiene ningún domicilio, se estará a su residencia habitual.

2. Dla celów normy wyrażonej w ustępie poprzedzającym, jeżeli jedna ze stron ma więcej niż jedno miejsce zamieszkania, przyjmuje się to, które ma najbliższy związek z umową arbitrażową; a jeżeli jedna ze stron nie ma żadnego miejsca zamieszkania, przyjmuje się jej zwykle miejsce pobytu.

Artículo 4.

Reglas de interpretación.

Zasady interpretacji

Cuando una disposición de esta Ley:

- a. Deje a las partes la facultad de decidir libremente sobre un asunto, esa facultad comprenderá la de autorizar a un tercero, incluida una institución arbitral, a que adopte esa decisión, excepto en el caso previsto en el artículo 34.
- b. Se refiera al convenio arbitral o a cualquier otro acuerdo entre las partes, se entenderá que integran su contenido las disposiciones del reglamento de arbitraje al que las partes se hayan sometido.
- c. Se refiera a la demanda, se aplicará también a la reconvenición, y cuando se refiera a la contestación, se aplicará asimismo a la contestación a esa reconvenición, excepto

en los casos previstos en el párrafo a del artículo 31 y en el párrafo a del apartado 2 del artículo 38.

Gdy przepis niniejszej ustawy:

- a. Pozostawia stronom możliwość swobodnego decydowania co do jakiejś sprawy, ta możliwość zawiera także uprawnienie do upoważnienia osoby trzeciej, włączając w to stałą instytucję arbitrażową, której przynależy ta decyzja, z wyjątkiem przypadku przewidywanego w artykule 34.
- b. Odnosi się do umowy arbitrażowej albo do jakiegokolwiek innego porozumienia między stronami, rozumie się, że integralną część tej umowy czy porozumienia stron stanowią także przepisy regulaminu arbitrażowego, któremu strony się poddały.
- c. Odnosi się do pozwu, stosuje się także do powództwa wzajemnego, a gdy odnosi się do odpowiedzi na pozew, stosuje się podobnie do odpowiedzi na powództwo wzajemne, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w punkcie a. artykułu 31 i w punkcie a. ustępu 2 artykułu 38.

Artículo 5.

Notificaciones, comunicaciones y cómputo de plazos.

Zawiadomienia, komunikaty i obliczanie terminów

Salvo acuerdo en contrario de las partes y con exclusión, en todo caso, de los actos de comunicación realizados dentro de un procedimiento judicial, se aplicarán las disposiciones siguientes:

- a. Toda notificación o comunicación se considerará recibida el día en que haya sido entregada personalmente al destinatario o en que haya sido entregada en su domicilio, residencia habitual, establecimiento o dirección. Asimismo, será válida la notificación o comunicación realizada por télex, fax u otro medio de telecomunicación electrónico, telemático o de otra clase semejante que permitan el envío y la recepción de escritos y documentos dejando constancia de su remisión y recepción y que hayan sido designados por el interesado. En el supuesto de que no se descubra, tras una indagación razonable, ninguno de esos lugares, se considerará recibida el día en que haya sido entregada o intentada su entrega, por correo certificado o cualquier otro medio que deje constancia, en el último domicilio, residencia habitual, dirección o establecimiento conocidos del destinatario.
- b. Los plazos establecidos en esta Ley se computarán desde el día siguiente al de recepción de la notificación o comunicación. Si el último día del plazo fuere festivo en el lugar de recepción de la notificación o comunicación, se prorrogará hasta el primer día laborable siguiente. Cuando dentro de un plazo haya de presentarse un escrito, el plazo se entenderá cumplido si el escrito se remite dentro de aquél, aunque la recepción se produzca con posterioridad. Los plazos establecidos por días se computarán por días naturales.

Z zachowaniem przeciwnego uzgodnienia stron i z wyłączeniem, w każdym przypadku, czynności porozumiewania się dokonywanych w postępowaniu sądowym, stosuje się następujące przepisy:

- a. Wszelkie zawiadomienia albo komunikaty będzie się uważać za przyjęte w dniu, w którym byłyby doręczone osobiście adresatowi albo w którym zostałyby doręczone w jego siedzibie, zwykłym miejscu pobytu, przedsiębiorstwie lub na adres. W ten sam sposób będzie ważne zawiadomienie albo czynność porozumiewania się dokonana teleksem, telefaksem albo innym środkiem komunikacji elektronicznej lub innym środkiem podobnego rodzaju, który pozwala na przesyłanie i przyjęcie pism i dokumentów, pozostawiając pewność co do przesłania i przyjęcia, a który byłby wyznaczony przez zainteresowanego. Jeżeli żaden z tych adresów nie może być ustalony, po przeprowadzeniu rozsądnych poszukiwań, zawiadomienie albo inna czynność porozumiewania się na odległość, będzie uważane za przyjęte w dniu, w którym byłoby doręczone albo zamierzone było jego doręczenie pocztą poleconą lub przy pomocy jakiegokolwiek innego środka, który poświadcza doręczenie, w ostatnim znanym miejscu zamieszkania, zwykłym miejscu pobytu, adresie lub przedsiębiorstwie adresata.
- b. Terminy ustanowione w niniejszej ustawie liczy się od dnia następnego po przyjęciu zawiadomienia albo komunikatu. Jeżeli ostatni dzień terminu byłby świąteczny w miejscu przyjęcia zawiadomienia albo komunikatu, termin przedłużony do pierwszego następnego dnia roboczego. Gdy w określonym terminie należy przedstawić pismo, termin uważa się za dochowany, jeżeli pismo zostało wysłane przed upływem terminu, chociaż zostało odebrane później. Terminy ustanowione w dniach liczy się w dniach naturalnych.

Artículo 6.

Renuncia tácita a las facultades de impugnación.

Milczące zrzeczenie się możliwości zaskarżenia

Si una parte, conociendo la infracción de alguna norma dispositiva de esta Ley o de algún requisito del convenio arbitral, no la denunciare dentro del plazo previsto para ello o, en su defecto, tan pronto como le sea posible, se considerará que renuncia a las facultades de impugnación previstas en esta Ley.

Jeżeli jedna ze stron, znając przekroczenie jakiejś normy dyspozytywnej niniejszej ustawy albo jakiegoś postanowienia umowy arbitrażowej, nie podniesie jej w terminie do tego przewidzianym lub, na swoją szkodę, tak szybko, jak to było możliwe, uważa się, że zrzekła się możliwości zaskarżenia przewidzianych w niniejszej ustawie.

Artículo 7.

Intervención judicial.

Interwencja sądu

En los asuntos que se rijan por esta Ley no intervendrá ningún tribunal, salvo en los casos en que ésta así lo disponga.

W sprawach, które podlegają niniejszej ustawie, sąd nie interweniuje, z wyjątkiem przypadków, w których niniejsza ustawa tak stanowi.

Artículo 8.

Tribunales competentes para las funciones de apoyo y control del arbitraje.

Sądy właściwe dla czynności wspierania i kontroli arbitrażu

1. Para el nombramiento judicial de árbitros será competente el Juzgado de Primera Instancia del lugar del arbitraje; de no estar éste aún determinado, el del domicilio o residencia habitual de cualquiera de los demandados; si ninguno de ellos tuviere domicilio o residencia habitual en España, el del domicilio o residencia habitual del actor, y si éste tampoco los tuviere en España, el de su elección.

1. Do sądowego wyznaczenia arbitrów właściwy jest sąd pierwszej instancji miejsca arbitrażu; jeżeli nie zostało ono dotąd wyznaczone, sąd miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu któregokolwiek z pozwanych; jeżeli żaden z nich nie miałby miejsca zamieszkania lub zwykłego miejsca pobytu w Hiszpanii, sąd miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu powoda, a jeżeli również on nie miałby miejsca zamieszkania lub zwykłego pobytu w Hiszpanii – sąd według wyboru powoda.

2. Para la asistencia judicial en la práctica de pruebas será competente el Juzgado de Primera Instancia del lugar del arbitraje o el del lugar donde hubiere de prestarse la asistencia.

2. Do pomocy prawnej przy przeprowadzaniu dowodów właściwy jest sąd pierwszej instancji miejsca arbitrażu lub miejsca, gdzie miałyby być świadczona pomoc prawna.

3. Para la adopción judicial de medidas cautelares será tribunal competente el del lugar en que el laudo deba ser ejecutado y, en su defecto, el del lugar donde las medidas deban producir su eficacia, de conformidad con lo previsto en el artículo 724 de la Ley de Enjuiciamiento Civil.

3. Do zastosowania sądowych środków zabezpieczających właściwy jest sąd miejsca, w którym wyrok arbitrażowy powinien być wykonany, a w razie jego braku, sąd właściwy dla miejsca, gdzie środki powinny oddziaływać, zgodnie z tym, co przewidziano w artykule 724 ustawy o postępowaniu cywilnym.

4. Para la ejecución forzosa del laudo será competente el Juzgado de Primera Instancia del lugar en que se haya dictado, de acuerdo con lo previsto en el apartado 2 del artículo 545 de la Ley de Enjuiciamiento Civil y, en su caso, el previsto en el artículo 958 de la Ley de Enjuiciamiento Civil de 1881.

4. Do przymusowego wykonania wyroku arbitrażowego będzie właściwy sąd pierwszej instancji miejsca, w którym wyrok arbitrażowy został wydany, zgodnie z postanowieniami ustępu 2 artykułu 545 ustawy o postępowaniu cywilnym, a we właściwym przypadku, sąd przewidywany w artykule 958 ustawy o postępowaniu cywilnym z 1881 roku.

5. Para conocer de la acción de anulación del laudo será competente la Audiencia Provincial del lugar donde aquél se hubiere dictado.

5. Do rozpoznania skargi o uchylenie wyroku arbitrażowego właściwy jest sąd okręgowy miejsca, gdzie wyrok arbitrażowy został wydany.

6. Para el exequátur de laudos extranjeros será competente el órgano jurisdiccional al que el ordenamiento procesal civil atribuya la ejecución de las sentencias dictadas por tribunales extranjeros.

6. Do uznania zagranicznych wyroków arbitrażowych właściwy jest organ sądowy, któremu przepisy o postępowaniu cywilnym przyznają wykonanie wyroków wydanych przez sądy zagraniczne.

TÍTULO II.
DEL CONVENIO ARBITRAL Y SUS EFECTOS.
TYTUŁ II.
UMOWA ARBITRAŻOWA I JEJ SKUTKI

Artículo 9.

Forma y contenido del convenio arbitral.

Forma i zawartość umowy arbitrażowej

1. El convenio arbitral, que podrá adoptar la forma de cláusula incorporada a un contrato o de acuerdo independiente, deberá expresar la voluntad de las partes de someter a arbitraje todas o algunas de las controversias que hayan surgido o puedan surgir respecto de una determinada relación jurídica, contractual o no contractual.

1. Umowa arbitrażowa, która może przyjąć formę klauzuli włączonej do innej umowy albo umowy niezależnej, powinna wyrażać wolę stron do poddania arbitrażowi wszystkich albo tylko niektórych sporów, które powstały lub mogą powstać w odniesieniu do oznaczonego stosunku prawnego, umownego albo bezumownego.

2. Si el convenio arbitral está contenido en un contrato de adhesión, la validez de dicho convenio y su interpretación se regirán por lo dispuesto en las normas aplicables a ese tipo de contrato.

2. Jeżeli umowa arbitrażowa znajdowałaby się w umowie adhezyjnej, ważność takiej umowy arbitrażowej i jej interpretacja podlegają dyspozycjom zawartym w normach mających zastosowanie do danego rodzaju umowy adhezyjnej.

3. El convenio arbitral deberá constar por escrito, en un documento firmado por las

partes o en un intercambio de cartas, telegramas, télex, fax u otros medios de telecomunicación que dejen constancia del acuerdo.

Se considerará cumplido este requisito cuando el convenio arbitral conste y sea accesible para su ulterior consulta en soporte electrónico, óptico o de otro tipo.

3. Umowa arbitrażowa powinna być zawarta na piśmie, w dokumencie podpisanym przez strony albo w wymianie listów, telegramów, teleksów, faksów lub innych środków porozumiewania się na odległość, które pozwalają utrwalić treść porozumienia.

Wymóg ten uważa się za wypełniony, gdy umowa arbitrażowa została utrwalona i będzie dostępna do dalszego wglądu na nośniku danych, elektronicznym, optycznym albo innego typu.

4. Se considerará incorporado al acuerdo entre las partes el convenio arbitral que conste en un documento al que éstas se hayan remitido en cualquiera de las formas establecidas en el apartado anterior.

4. Uważa się za włączoną do porozumienia między stronami umowę arbitrażową, która została utrwalona w dokumencie, na który strony powoływałyby się w którejkolwiek z form określonych w ustępie poprzedzającym.

5. Se considerará que hay convenio arbitral cuando en un intercambio de escritos de demanda y contestación su existencia sea afirmada por una parte y no negada por la otra.

5. Uważa się, że umowa arbitrażowa istnieje, jeżeli w wymianie pism pozwu i odpowiedzi na pozew jej istnienie zostało potwierdzone przez jedną stronę i niezaprzeczone przez drugą.

6. Cuando el arbitraje fuere internacional, el convenio arbitral será válido y la controversia será susceptible de arbitraje si cumplen los requisitos establecidos por las normas jurídicas elegidas por las partes para regir el convenio arbitral, o por las normas jurídicas aplicables al fondo de la controversia, o por el derecho español.

6. Gdy arbitraż jest międzynarodowy, umowa arbitrażowa jest ważna, a spór będzie możliwy do poddania arbitrażowi, jeżeli spełnione są wymogi ustanowione przez normy prawne wybrane przez strony dla uregulowania umowy arbitrażowej albo przez normy prawne mogące mieć zastosowanie do istoty sporu, albo przez prawo hiszpańskie.

Artículo 10.

Arbitraje testamentario.

Arbitraż testamentowy

También será válido el arbitraje instituido por disposición testamentaria para solucionar diferencias entre herederos no forzosos o legatarios por cuestiones relativas a la distribución o administración de la herencia.

Ważny prawnie jest także arbitraż ustanowiony przez rozrządzenie testamen-

towe dla rozwiązywania sporów między spadkobiercami testamentowymi albo zapisobiorcami dla zagadnień odnoszących się do podziału lub zarządu spadkiem.

Artículo 11.

Convenio arbitral y demanda en cuanto al fondo ante un Tribunal.

Umowa arbitrażowa i roszczenie materialnoprawne przed sądem

1. El convenio arbitral obliga a las partes a cumplir lo estipulado e impide a los tribunales conocer de las controversias sometidas a arbitraje, siempre que la parte a quien interese lo invoque mediante declinatoria.

1. Umowa arbitrażowa zobowiązuje strony do wypełnienia tego, co zostało umówione i stanowi przeszkodę dla sądów w rozpoznaniu sporów poddanych arbitrażowi, zawsze gdy zainteresowana strona to powoła poprzez zarzut niewłaściwości sądu.

2. La declinatoria no impedirá la iniciación o prosecución de las actuaciones arbitrales.

2. Wniesienie sprawy do sądu nie stanowi przeszkody we wszczęciu lub prowadzeniu postępowania arbitrażowego.

3. El convenio arbitral no impedirá a ninguna de las partes, con anterioridad a las actuaciones arbitrales o durante su tramitación, solicitar de un tribunal la adopción de medidas cautelares ni a éste concederlas.

3. Umowa arbitrażowa nie stanowi przeszkody dla żadnej ze stron, przed wszczęciem postępowania arbitrażowego lub podczas jego trwania, do złożenia w sądzie wniosku o podjęcie środków zabezpieczających.

TÍTULO III.
DE LOS ÁRBITROS.
TYTUŁ III.
ARBITRZY

Artículo 12.

Número de árbitros.

Liczba arbitrów

Las partes podrán fijar libremente el número de árbitros, siempre que sea impar. A falta de acuerdo, se designará un solo árbitro.

Strony mogą dowolnie ustalić liczbę arbitrów, jednak liczba ta powinna być nieparzysta. W razie braku porozumienia wyznacza się arbitra jedyne.

Artículo 13.

Capacidad para ser árbitro.

Zdolność do bycia arbitrem

Pueden ser árbitros las personas naturales que se hallen en el pleno ejercicio de sus derechos civiles, siempre que no se lo impida la legislación a la que puedan estar sometidos en el ejercicio de su profesión. Salvo acuerdo en contrario de las partes, la nacionalidad de una persona no será obstáculo para que actúe como árbitro.

Arbitrami mogą być osoby fizyczne mające pełną zdolność do czynności prawnych, pod warunkiem że nie zabrania im tego ustawodawstwo, któremu podlegają w wykonywaniu swojego zawodu. Z zachowaniem odmiennych postanowień umownych przynależność państwowa nie będzie przeszkodą w podejmowaniu funkcji arbitra.

Artículo 14.

Arbitraje institucional.

Arbitraż instytucjonalny

1. Las partes podrán encomendar la administración del arbitraje y la designación de árbitros a:

- a. Corporaciones de derecho público que puedan desempeñar funciones arbitrales, según sus normas reguladoras, y en particular el Tribunal de Defensa de la Competencia.
- b. Asociaciones y entidades sin ánimo de lucro en cuyos estatutos se prevean funciones arbitrales.

1. Strony mogą pozostawić administrowanie arbitrażem i oznaczenie arbitrów:

- a. **Korporacjom prawa publicznego, które mogą dokonywać czynności arbitrażowych, według norm regulujących ich działalność, a w szczególności Sądowi Ochrony Konkurencji.**
- b. **Stowarzyszeniom i jednostkom organizacyjnym bez osobowości prawnej, w których statutach są przewidziane czynności arbitrażowe.**

2. Las instituciones arbitrales ejercerán sus funciones conforme a sus propios reglamentos.

2. Instytucje arbitrażowe wykonują swoje czynności zgodnie z własnymi regulaminami.

Artículo 15.

Nombramiento de los árbitros.

Wyznaczenie arbitrów

1. En los arbitrajes internos que no deban decidirse en equidad de acuerdo con el artículo 34, se requerirá la condición de abogado en ejercicio, salvo acuerdo expreso en contrario.

1. W przypadkach krajowego postępowania arbitrażowego, co do których nie określono, że powinno być rozstrzygane według słuszności zgodnie z artykułem 34, wymaga się kwalifikacji adwokata wykonującego zawód, z zachowaniem wyraźnego przeciwnego postanowienia umownego.

2. Las partes podrán acordar libremente el procedimiento para la designación de los árbitros, siempre que no se vulnere el principio de igualdad. A falta de acuerdo, se aplicarán las siguientes reglas:

- a. En el arbitraje con un solo árbitro, éste será nombrado por el tribunal competente a petición de cualquiera de las partes.
- b. En el arbitraje con tres árbitros, cada parte nombrará uno y los dos árbitros así designados nombrarán al tercero, quien actuará como presidente del colegio arbitral. Si una parte no nombra al árbitro dentro de los 30 días siguientes a la recepción del requerimiento de la otra para que lo haga, la designación del árbitro se hará por el tribunal competente, a petición de cualquiera de las partes. Lo mismo se aplicará cuando los árbitros designados no consigan ponerse de acuerdo sobre el tercer árbitro dentro de los 30 días contados desde la última aceptación.
- c. En caso de pluralidad de demandantes o de demandados, éstos nombrarán un árbitro y aquéllos otro. Si los demandantes o los demandados no se pusieran de acuerdo sobre el árbitro que les corresponde nombrar, todos los árbitros serán designados por el tribunal competente a petición de cualquiera de las partes.
- d. En el arbitraje con más de tres árbitros, todos serán nombrados por el tribunal competente a petición de cualquiera de las partes.

2. Strony mogą swobodnie uzgodnić postępowanie dla powołania arbitrów, o ile nie narusza ono zasady równości stron. W przypadku braku zgody stosuje się następujące zasady:

- a. W arbitrażu z arbitrem jedynym będzie on powołany przez właściwy sąd na żądanie którejkolwiek ze stron.
- b. W arbitrażu z trzema arbitrami każda strona powoła jednego z nich, a dwaj arbitrzy tak wyznaczeni powołają trzeciego, który będzie działał jako przewodniczący kolegium arbitrażowego. Jeżeli jedna ze stron nie powoła arbitra w ciągu 30 dni następujących po otrzymaniu żądania drugiej strony, wyznaczenia arbitra dokona właściwy sąd na żądanie którejkolwiek ze stron. To samo stosuje się, jeżeli wyznaczeni arbitrzy nie będą w stanie osiągnąć porozumienia co do trzeciego arbitra w ciągu 30 dni od ostatniego powołania.
- c. W przypadku wielości powodów lub pozwanych jedni powołają jednego arbitra, a drudzy drugiego arbitra. Jeżeli powodowie lub pozwani nie doszliby do porozumienia co do ich wspólnego arbitra, wszyscy arbitrzy zostaną powołani przez właściwy sąd na żądanie którejkolwiek ze stron.
- d. W arbitrażu z więcej niż trzema arbitrami wszyscy będą wyznaczeni przez właściwy sąd na żądanie którejkolwiek ze stron.

3. Si no resultare posible designar árbitros a través del procedimiento acordado por las partes, cualquiera de ellas podrá solicitar al tribunal competente el nombramiento de los árbitros o, en su caso, la adopción de las medidas necesarias para ello.

3. Jeżeli nie okazałoby się możliwe wyznaczenie arbitrów przez postępowanie uzgodnione przez strony, każda z nich będzie mogła wnosić do właściwego sądu o powołanie arbitrów albo, we właściwym przypadku, o podjęcie środków do tego niezbędnych.

4. Las pretensiones que se ejerciten en relación con lo previsto en los apartados anteriores se sustanciarán por los cauces del juicio verbal.

4. Żądania, które zgłasza się w związku z tym, co przewidziano w poprzednich ustępach, są rozpatrywane w trybie sądowego postępowania ustnego.

5. El tribunal únicamente podrá rechazar la petición formulada cuando aprecie que, de los documentos aportados, no resulta la existencia de un convenio arbitral.

5. Jedynie sąd może odrzucić zgłoszony wniosek, gdy uzna, że z dołączonych dokumentów nie wynika istnienie umowy arbitrażowej.

6. Si procede la designación de árbitros por el tribunal, éste confeccionará una lista con tres nombres por cada árbitro que deba ser nombrado. Al confeccionar dicha lista el tribunal tendrá en cuenta los requisitos establecidos por las partes para ser árbitro y tomará las medidas necesarias para garantizar su independencia e imparcialidad. En el supuesto de que proceda designar un solo árbitro o un tercer árbitro, el tribunal tendrá también en cuenta la conveniencia de nombrar un árbitro de nacionalidad distinta a la de las partes y, en su caso, a la de los árbitros ya designados, a la vista de las circunstancias concurrentes. A continuación, se procederá al nombramiento de los árbitros mediante sorteo.

6. Jeśli powołania arbitrów dokonuje sąd, to sporządzi on listę z trzema nazwiskami dla każdego stanowiska arbitra, który powinien być powołany. Podczas sporządzania tej listy sąd weźmie pod uwagę właściwości wymagane przez strony do bycia arbitrem i poweźmie niezbędne środki dla zagwarantowania ich niezależności i bezstronności. Jeżeli postępowanie jest prowadzone w celu wyznaczenia arbitra jedyne albo trzeciego arbitra, sąd uwzględni także celowość powołania arbitra o przynależności państwowej odmiennej od przynależności państwowej stron, a we właściwym przypadku, o przynależności państwowej innej niż arbitrów już wyznaczonych, z uwzględnieniem okoliczności sprawy. W dalszym ciągu postępowania powołanie arbitrów nastąpi przez losowanie.

7. Contra las resoluciones definitivas que decidan sobre las cuestiones atribuidas en este artículo al tribunal competente no cabrá recurso alguno, salvo aquellas que rechacen la petición formulada de conformidad con lo establecido en el apartado 5.

7. Przeciw ostatecznym postanowieniom, które dotyczą spraw przekazanych w tym artykule do rozstrzygnięcia właściwemu sądowi, nie przysługuje żaden środek odwoławczy, z wyjątkiem tych, które odrzucają wniosek sformułowany zgodnie z

postanowieniami ustępu 5.

Artículo 16.

Aceptación de los árbitros.

Podjęcie funkcji arbitra

Salvo que las partes hayan dispuesto otra cosa, cada árbitro, dentro del plazo de 15 días a contar desde el siguiente a la comunicación del nombramiento, deberá comunicar su aceptación a quien lo designó. Si en el plazo establecido no comunica la aceptación, se entenderá que no acepta su nombramiento.

Jeżeli strony nie postanowiły inaczej, każdy arbiter powinien, w terminie 15 dni, licząc od dnia następującego po otrzymaniu wiadomości o swoim powołaniu, wyrazić swoją zgodę osobie, która go wyznaczyła. Jeżeli w tym terminie wyznaczony nie wyrazi swojej zgody, zrozumie się, że nie przyjmuje swojego powołania.

Artículo 17.

Motivos de abstención y recusación.

Powody rezygnacji i wyłączenia

1. Todo árbitro debe ser y permanecer durante el arbitraje independiente e imparcial. En todo caso, no podrá mantener con las partes relación personal, profesional o comercial.

1. Każdy arbiter powinien pozostawać podczas postępowania arbitrażowego niezależny i bezstronny. W żadnym przypadku nie może utrzymywać ze stronami stosunków osobistych, zawodowych albo handlowych.

2. La persona propuesta para ser árbitro deberá revelar todas las circunstancias que puedan dar lugar a dudas justificadas sobre su imparcialidad e independencia. El árbitro, a partir de su nombramiento, revelará a las partes sin demora cualquier circunstancia sobrevenida. En cualquier momento del arbitraje cualquiera de las partes podrá pedir a los árbitros la aclaración de sus relaciones con algunas de las otras partes.

2. Osoba zaproponowana do pełnienia funkcji arbitra powinna ujawnić wszystkie okoliczności, które mogą wywołać usprawiedliwione wątpliwości co do jej bezstronności i niezależności. Jeżeli takie okoliczności wystąpiłyby już po powołaniu arbitra, powinien on ujawnić je stronom bezzwłocznie. W każdym momencie postępowania arbitrażowego każda ze stron może zwrócić się do arbitrów o wyjaśnienie ich stosunków z którąkolwiek z pozostałych stron postępowania.

3. Un árbitro sólo podrá ser recusado si concurren en él circunstancias que den lugar a dudas justificadas sobre su imparcialidad o independencia, o si no posee las calificaciones convenidas por las partes. Una parte sólo podrá recusar al árbitro nombrado por ella, o en cuyo nombramiento haya participado, por causas de las que haya tenido conocimiento después de su designación.

3. Arbitr jedyny może być wyłączony, jeżeli dotyczą go okoliczności, które powodują usprawiedliwione wątpliwości co do jego bezstronności lub niezależności, albo jeżeli nie posiada kwalifikacji uzgodnionych przez strony. Strona może wyłączyć arbitra, którego sama powołała albo w którego powołaniu uczestniczyła, z przyczyn, o których dowiedziała się po dokonaniu powołania.

Artículo 18.

Procedimiento de recusación.

Postępowanie o wyłączenie

1. Las partes podrán acordar libremente el procedimiento de recusación de los árbitros.

1. Strony będą mogły swobodnie uzgodnić postępowanie w sprawie wyłączenia arbitrów.

2. A falta de acuerdo, la parte que recuse a un árbitro expondrá los motivos dentro de los quince días siguientes a aquel en que tenga conocimiento de la aceptación o de cualquiera de las circunstancias que puedan dar lugar a dudas justificadas sobre su imparcialidad o independencia. A menos que el árbitro recusado renuncie a su cargo o que la otra parte acepte la recusación, corresponderá a los árbitros decidir sobre ésta.

2. W razie braku umowy strona wyłączająca arbitra wyjawi motywy w terminie 15 dni następujących po dniu, w którym powzięła wiadomość o przyjęciu lub o jakiegokolwiek okoliczności mogącej wywołać usprawiedliwione wątpliwości co do jego bezstronności albo niezależności. Jeżeli arbitr wyłączony nie ustąpi albo jeżeli druga strona nie zgodzi się na jego wyłączenie, arbitrzy zdecydują o wyłączeniu.

3. Si no prosperase la recusación planteada con arreglo al procedimiento acordado por las partes o al establecido en el apartado anterior, la parte recusante podrá, en su caso, hacer valer la recusación al impugnar el laudo.

3. Jeżeli nie powiodłoby się wyłączenie ustanowione zgodnie z postępowaniem uzgodnionym przez strony albo zgodnie z postępowaniem określonym w ustępie poprzedzającym, strona wyłączająca będzie mogła, we właściwym przypadku, powołać się na podstawy wyłączenia arbitra, zaskarżając wyrok arbitrażowy.

Artículo 19.

Falta o imposibilidad de ejercicio de las funciones.

Niezdolność lub niemożliwość wykonywania funkcji arbitra

1. Cuando un árbitro se vea impedido de hecho o de derecho para ejercer sus funciones, o por cualquier otro motivo no las ejerza dentro de un plazo razonable, cesará en su cargo si renuncia o si las partes acuerdan su remoción. Si existe desacuerdo sobre la remoción y las partes no han estipulado un procedimiento para salvar dicho desacuerdo, se aplicarán las siguientes reglas:

a. La pretensión de remoción se sustanciará por los trámites del juicio verbal. Se podrá acumular la solicitud de nombramiento de árbitros, en los términos previstos en el artículo 15, para el caso de que se estime la de remoción.

Contra las resoluciones definitivas que se dicten no cabrá recurso alguno.

b. En el arbitraje con pluralidad de árbitros los demás árbitros decidirán la cuestión. Si no pudieren alcanzar una decisión, se aplicará lo dispuesto en el párrafo anterior.

1. Gdy arbiter uzna się za niezdolnego faktycznie lub prawnie do wykonywania swoich czynności albo z jakiegokolwiek innego powodu ich nie wykonuje w rozsądnym terminie, jego powołanie wygasa, jeżeli ustąpi albo jeżeli strony postanowią o jego wyłączeniu. Jeżeli istnieje niezgoda co do wyłączenia arbitra, a strony nie uzgodniły sposobu postępowania, aby przewyżyć wspomnianą niezgodę, stosuje się poniższe zasady:

a. **Żądanie wyłączenia arbitra jest realizowane w ustnym postępowaniu sądowym. To żądanie może być składane łącznie z wnioskiem o powołanie arbitrów, w terminach przewidzianych w artykule 15, w przypadku uwzględnienia żądania wyłączenia arbitra.**

Przeciw wydanym orzeczeniom ostatecznym nie przysługuje odwołanie.

b. **W postępowaniu arbitrażowym z wieloma arbitrami większość arbitrów rozstrzyga sprawę. Jeżeli nie mogliby dojść do rozstrzygnięcia, stosuje się postanowienia punktu poprzedzającego.**

2. La renuncia de un árbitro a su cargo o la aceptación por una de las partes de su cese, conforme a lo dispuesto en el presente artículo o en el apartado 2 del artículo anterior, no se considerará como un reconocimiento de la procedencia de ninguno de los motivos mencionados en las citadas normas.

2. Ustąpienie arbitra z funkcji lub przyjęcie przez jedną ze stron jego odejścia zgodnego z postanowieniami niniejszego artykułu albo z postanowieniami ustępu 2 artykułu poprzedniego nie będzie uważane za uznanie wystąpienia któregoś z powodów wskazanych we wspomnianych normach.

Artículo 20.

Nombramiento de árbitro sustituto.

Wyznaczenie arbitra zastępczego

1. Cualquiera que sea la causa por la que haya que designar un nuevo árbitro, se hará según las normas reguladoras del procedimiento de designación del sustituto.

1. Jakakolwiek byłaby przyczyna, z której powodu należałoby powołać nowego arbitra, będzie się to odbywać według norm regulujących postępowanie dla powołania arbitra zastępczego.

2. Una vez nombrado el sustituto, los árbitros, previa audiencia de las partes, decidirán si ha lugar a repetir actuaciones ya practicadas.

2. Jeżeli arbiter zastępczy został już wyznaczony, arbitrzy, po wysłuchaniu stron,

zdecydują, czy należy powtórzyć czynności postępowania arbitrażowego dokonane wcześniej.

Artículo 21.

Responsabilidad de los árbitros y de las instituciones arbitrales. Provisión de fondos.

Odpowiedzialność arbitrów i instytucji arbitrażowych. Dostarczenie środków finansowania

1. La aceptación obliga a los árbitros y, en su caso, a la institución arbitral, a cumplir fielmente el encargo, incurriendo, si no lo hicieren, en responsabilidad por los daños y perjuicios que causaren por mala fe, temeridad o dolo. En los arbitrajes encomendados a una institución, el perjudicado tendrá acción directa contra la misma, con independencia de las acciones de resarcimiento que asistan a aquélla contra los árbitros.

1. Przyjęcie funkcji zobowiązuje arbitrów oraz, we właściwym przypadku, instytucję arbitrażową, do starannego wykonania zadania, a jeżeli by tego nie uczynili, stają się odpowiedzialni za szkody i straty, które wywołali przez złą wiarę, niedbalstwo lub podstęp. W arbitrażach powierzonych instytucji poszkodowanemu przysługuje bezpośrednio powództwo przeciwko tej instytucji, niezależnie od powództw o odszkodowanie, które przysługują mu przeciwko arbitrom.

2. Salvo pacto en contrario, tanto los árbitros como la institución arbitral podrán exigir a las partes las provisiones de fondos que estimen necesarias para atender a los honorarios y gastos de los árbitros y a los que puedan producirse en la administración del arbitraje. A falta de provisión de fondos por las partes, los árbitros podrán suspender o dar por concluidas las actuaciones arbitrales. Si dentro del plazo alguna de las partes no hubiere realizado su provisión, los árbitros, antes de acordar la conclusión o suspensión de las actuaciones, lo comunicarán a las demás partes, por si tuvieren interés en suplirla dentro del plazo que les fijaren.

2. W braku odmiennych postanowień umownych, zarówno arbitrzy, jak i instytucja arbitrażowa, mogą wymagać od stron dostarczenia środków finansowania, które uznają za niezbędne do pokrycia honorariów i wydatków arbitrów oraz wydatków mogących powstać podczas administrowania postępowaniem arbitrażowym. W braku dostarczenia środków finansowania przez strony, arbitrzy mogą zawiesić lub uznać za zakończone postępowanie arbitrażowe. Jeżeli któraś ze stron nie wniosłaby w terminie należnych od niej środków finansowania, arbitrzy, przed postanowieniem o zakończeniu lub zawieszeniu postępowania, powiadomią pozostałe strony, na wypadek gdyby były zainteresowane w dostarczeniu środków finansowania, w terminie, który same wyznaczą.

TÍTULO IV.

DE LA COMPETENCIA DE LOS ÁRBITROS.

TYTUŁ IV.

ZAKRES WŁADZY ARBITRÓW

Artículo 22.

Potestad de los árbitros para decidir sobre su competencia.

Władza arbitrów do rozstrzygania o swojej właściwości

1. Los árbitros estarán facultados para decidir sobre su propia competencia, incluso sobre las excepciones relativas a la existencia o a la validez del convenio arbitral o cualesquiera otras cuya estimación impida entrar en el fondo de la controversia. A este efecto, el convenio arbitral que forme parte de un contrato se considerará como un acuerdo independiente de las demás estipulaciones del mismo. La decisión de los árbitros que declare la nulidad del contrato no entrañará por sí sola la nulidad del convenio arbitral.

1. Arbitrzy są upoważnieni do orzekania co do własnej kompetencji, także co do zarzutów opartych na istnieniu lub ważności umowy arbitrażowej lub jakiegokolwiek innej okoliczności, która przeszkadza w wejściu w spór co do istoty sprawy. W tym celu klauzula arbitrażowa, która stanowi część umowy, będzie uważana za porozumienie niezależne od pozostałych postanowień umownych. Orzeczenie arbitrów, które stwierdza nieważność umowy, nie przesądza samo przez się o nieważności klauzuli arbitrażowej.

2. Las excepciones a las que se refiere el apartado anterior deberán oponerse a más tardar en el momento de presentar la contestación, sin que el hecho de haber designado o participado en el nombramiento de los árbitros impida oponerlas. La excepción consistente en que los árbitros se exceden del ámbito de su competencia deberá oponerse tan pronto como se plantee, durante las actuaciones arbitrales, la materia que exceda de dicho ámbito.

Los árbitros sólo podrán admitir excepciones opuestas con posterioridad si la demostra resulta justificada.

2. Zarzuty, do których odnosi się ustęp poprzedzający, będą musiały zostać podniesione najpóźniej w chwili przedstawienia odpowiedzi na pozew, a fakt, że strona powołała albo uczestniczyła w powołaniu arbitrów, nie uniemożliwia tej stronie podniesienia takich zarzutów. Zarzut przekroczenia przez arbitrów ich kompetencji powinien zostać podniesiony, skoro tylko w postępowaniu arbitrażowym wystąpi sprawa przekraczająca zakres władzy arbitrów.

Tylko arbitrzy mogą dopuścić zarzuty spóźnione, jeżeli zwłoka byłaby usprawiedliwiona.

3. Los árbitros podrán decidir las excepciones de que trata este artículo con carácter previo o junto con las demás cuestiones sometidas a su decisión relativas al fondo del asunto. La decisión de los árbitros sólo podrá impugnarse mediante el ejercicio de la acción de anulación del laudo en el que se haya adoptado. Si la decisión fuese desestimatoria de las excepciones y se adoptase con carácter previo, el ejercicio de la acción de anulación no suspenderá el procedimiento arbitral.

3. Arbitrzy mogą orzec o zarzutach wspomnianych w tym artykule albo jako o

zagadnieniach wstępnych, albo łącznie z pozostałymi zagadnieniami poddanymi ich rozstrzygnięciu odnoszącemu się do istoty sporu. Orzeczenie arbitrów można zaskarżyć tylko poprzez wniesienie skargi o uchylenie wyroku arbitrażowego, w którym znajduje się orzeczenie o tych zarzutach. Jeżeli orzeczenie nie uwzględniłoby zarzutów i zostałyby przyjęte jako orzeczenie wstępne, wniesienie skargi o uchylenie wyroku arbitrażowego nie powoduje zawieszenia postępowania arbitrażowego.

Artículo 23.

Potestad de los árbitros de adoptar medidas cautelares.

Władza arbitrów do zastosowania środków zabezpieczających

1. Salvo acuerdo en contrario de las partes, los árbitros podrán, a instancia de cualquiera de ellas, adoptar las medidas cautelares que estimen necesarias respecto del objeto del litigio. Los árbitros podrán exigir caución suficiente al solicitante.

1. Z zachowaniem przeciwnego porozumienia stron arbitrzy mogą, na wniosek którejkolwiek z nich, zarządzić środki zabezpieczające, które uznają za niezbędne w odniesieniu do przedmiotu postępowania. Arbitrzy mogą wymagać od wnioskodawcy złożenia stosownego zabezpieczenia.

2. A las decisiones arbitrales sobre medidas cautelares, cualquiera que sea la forma que revistan, les serán de aplicación las normas sobre anulación y ejecución forzosa de laudos.

2. Do postanowień arbitrażowych co do środków zabezpieczających, jakkolwiek byłaby ich forma, mają zastosowanie normy dotyczące uchylenia i przymusowego wykonania wyroków arbitrażowych.

TÍTULO V.

DE LA SUSTANCIACIÓN DE LAS ACTUACIONES ARBITRALES.

TYTUŁ V.

PRZEBIEG POSTĘPOWANIA ARBITRAŻOWEGO

Artículo 24.

Principios de igualdad, audiencia y contradicción.

Zasady równości, wysłuchania i zaprzeczenia

1. Deberá tratarse a las partes con igualdad y darse a cada una de ellas suficiente oportunidad de hacer valer sus derechos.

1. Strony powinny być traktowane z zachowaniem równości, a każda z nich powinna otrzymać wystarczającą sposobność do obrony swoich praw.

2. Los árbitros, las partes y las instituciones arbitrales, en su caso, están obligadas a guardar la confidencialidad de las informaciones que conozcan a través de las actuaciones.

nes arbitrales.

2. Arbitrzy, strony i instytucje arbitrażowe, odpowiednio, są zobowiązani do zachowania poufności co do informacji, które poznają w związku z postępowaniem arbitrażowym.

Artículo 25.

Determinación del procedimiento.

Określenie sposobu postępowania

1. Conforme a lo dispuesto en el artículo anterior, las partes podrán convenir libremente el procedimiento al que se hayan de ajustar los árbitros en sus actuaciones.

1. Zgodnie z postanowieniem artykułu poprzedzającego strony mogą swobodnie ustalić sposób postępowania, do którego powinni się stosować arbitrzy w swoich czynnościach.

2. A falta de acuerdo, los árbitros podrán, con sujeción a lo dispuesto en esta Ley, dirigir el arbitraje del modo que consideren apropiado. Esta potestad de los árbitros comprende la de decidir sobre admisibilidad, pertinencia y utilidad de las pruebas, sobre su práctica, incluso de oficio, y sobre su valoración.

2. W razie braku zgody arbitrzy mogą, z zachowaniem postanowień niniejszej ustawy, prowadzić arbitraż w sposób, który uważają za odpowiedni. Ta władza arbitrów zawiera możliwość decydowania o dopuszczalności, celowości i użyteczności dowodów, co do sposobu ich przeprowadzenia, dopuszczaniu dowodów z urzędu i co do ich oceny.

Artículo 26.

Lugar del arbitraje.

Miejsce arbitrażu

1. Las partes podrán determinar libremente el lugar del arbitraje. A falta de acuerdo, lo determinarán los árbitros, atendidas las circunstancias del caso y la conveniencia de las partes.

1. Strony mogą swobodnie określić miejsce arbitrażu. W razie braku porozumienia określą je arbitrzy, uwzględniając okoliczności przypadku i dogodność miejsca dla stron.

2. Sin perjuicio de lo dispuesto en el apartado anterior, los árbitros podrán, previa consulta a las partes y salvo acuerdo en contrario de éstas, reunirse en cualquier lugar que estimen apropiado para oír a los testigos, a los peritos o a las partes, o para examinar o reconocer objetos, documentos o personas. Los árbitros podrán celebrar deliberaciones en cualquier lugar que estimen apropiado.

2. Z zachowaniem normy wyrażonej w ustępie poprzedzającym arbitrzy mogą, z uwzględnieniem konsultacji ze stronami i z zachowaniem uzgodnień stron, zebrać

się w każdym miejscu, które uznają za właściwe dla wysłuchania świadków, biegłych lub stron albo dla oględzin lub zapoznania się z przedmiotami, dokumentami lub osobami. Arbitrzy mogą prowadzić obrady w każdym miejscu, które uznają za właściwe.

Artículo 27.

Inicio del arbitraje.

Początek postępowania arbitrażowego

Salvo que las partes hayan convenido otra cosa, la fecha en que el demandado haya recibido el requerimiento de someter la controversia a arbitraje se considerará la de inicio del arbitraje.

Z zachowaniem odmiennej umowy stron, datę otrzymania przez pozwanego wezwania na arbitraż uważa się za początek arbitrażu.

Artículo 28.

Idioma del arbitraje.

Język arbitrażu

1. Las partes podrán acordar libremente el idioma o los idiomas del arbitraje. A falta de acuerdo, decidirán los árbitros, atendidas las circunstancias del caso. Salvo que en el acuerdo de las partes o en la decisión de los árbitros se haya previsto otra cosa, el idioma o los idiomas establecidos se utilizarán en los escritos de las partes, en las audiencias, en los laudos y en las decisiones o comunicaciones de los árbitros.

1. Strony mogą swobodnie uzgodnić język lub języki postępowania arbitrażowego. W razie braku uzgodnienia zdecydują o tym arbitrzy, biorąc pod uwagę okoliczności sprawy. O ile w porozumieniu stron lub w decyzji arbitrów nie przewidziano inaczej, przyjęty język lub języki stosuje się w pismach stron, na rozprawach, w wyrokach arbitrażowych i w postanowieniach albo oświadczeniach arbitrów.

2. Los árbitros, salvo oposición de alguna de las partes, podrán ordenar que, sin necesidad de proceder a su traducción, cualquier documento sea aportado o cualquier actuación realizada en idioma distinto al del arbitraje.

2. Arbitrzy, z uwzględnieniem sprzeciwu którejkolwiek ze stron, będą mogli zarządzić, że – bez potrzeby poddawania tłumaczeniu – jakiś dokument zostanie wniesiony lub jakaś czynność będzie dokonana w języku innym niż język postępowania arbitrażowego.

Artículo 29.

Demanda y contestación.

Pozew i odpowiedź na pozew

1. Dentro del plazo convenido por las partes o determinado por los árbitros y a menos que las partes hayan acordado otra cosa respecto del contenido de la demanda y de la contestación, el demandante deberá alegar los hechos en que se funda, la naturaleza y las circunstancias de la controversia y las pretensiones que formula, y el demandado podrá responder a lo planteado en la demanda. Las partes, al formular sus alegaciones, podrán aportar todos los documentos que consideren pertinentes o hacer referencia a los documentos u otras pruebas que vayan a presentar o proponer.

1. W terminie uzgodnionym przez strony lub określonym przez arbitrów, o ile strony nie postanowiły inaczej co do treści pozwu i odpowiedzi na pozew, powód powinien przytoczyć fakty, na których się opiera, istotę i okoliczności sporu i roszczenia, z którymi występuje, a pozwany może odpowiedzieć powodowi na pozew. Strony, dla poparcia swoich twierdzeń, mogą przedstawiać wszystkie dokumenty, które uważają za stosowne, albo powołać się na dokumenty lub inne dowody, które zamierzają przedstawić lub zaproponować.

2. Salvo acuerdo en contrario de las partes, cualquiera de ellas podrá modificar o ampliar su demanda o contestación durante el curso de las actuaciones arbitrales, a menos que los árbitros lo consideren improcedente por razón de la demora con que se hubiere hecho.

2. W razie braku odmiennego uzgodnienia stron każda z nich może zmodyfikować lub uzupełnić swój pozew lub odpowiedź na pozew podczas biegu postępowania arbitrażowego, chyba że arbitrzy uważają to za niedopuszczalne z powodu zwłoki, którą by to spowodowało.

Artículo 30.

Forma de las actuaciones arbitrales.

Forma czynności arbitrażowych

1. Salvo acuerdo en contrario de las partes, los árbitros decidirán si han de celebrarse audiencias para la presentación de alegaciones, la práctica de pruebas y la emisión de conclusiones, o si las actuaciones se sustanciarán solamente por escrito. No obstante, a menos que las partes hubiesen convenido que no se celebren audiencias, los árbitros las señalarán, en la fase apropiada de las actuaciones, si cualquiera de las partes lo solicitara.

1. W razie braku odmiennego uzgodnienia stron arbitrzy zdecydują, czy powinni odbyć rozprawy dla zapoznania się z twierdzeniami stron, przeprowadzania dowodów i odebrania opinii biegłych albo czy czynności powinny być dokonywane tylko na piśmie. Niemniej, o ile strony nie uzgodniły, że nie odbywają się rozprawy, arbitrzy wyznaczą je, w odpowiedniej fazie postępowania, jeżeli którakolwiek ze stron tego zażąda.

2. Las partes serán citadas a todas las audiencias con suficiente antelación y podrán intervenir en ellas directamente o por medio de sus representantes.

2. Strony będą zawiadamiane o wszystkich rozprawach z wystarczającym wy-

przedzeniem i będą mogły w nich uczestniczyć osobiście albo za pośrednictwem swoich przedstawicieli.

3. De todas las alegaciones escritas, documentos y demás instrumentos que una parte aporte a los árbitros se dará traslado a la otra parte. Asimismo, se pondrán a disposición de las partes los documentos, dictámenes periciales y otros instrumentos probatorios en que los árbitros puedan fundar su decisión.

3. Wszystkie wywody pisemne, dokumenty i inne środki pisemne, które jedna strona przedstawia arbitrom, należy doręczyć drugiej stronie. W ten sam sposób przedstawione zostaną do dyspozycji stron dokumenty, opinie biegłych i środki dowodowe, na których arbitrzy mogą oprzeć swoje rozstrzygnięcie.

Artículo 31.

Falta de comparecencia de las partes.

Niestawiennictwo stron

Salvo acuerdo en contrario de las partes, cuando, sin alegar causa suficiente a juicio de los árbitros:

- a. El demandante no presente su demanda en plazo, los árbitros darán por terminadas las actuaciones, a menos que, oído el demandado, éste manifieste su voluntad de ejercitar alguna pretensión.
- b. El demandado no presente su contestación en plazo, los árbitros continuarán las actuaciones, sin que esa omisión se considere como allanamiento o admisión de los hechos alegados por el demandante.
- c. Una de las partes no comparezca a una audiencia o no presente pruebas, los árbitros podrán continuar las actuaciones y dictar el laudo con fundamento en las pruebas de que dispongan.

W razie braku odmiennego uzgodnienia stron, gdy bez wykazania wystarczającej, w ocenie arbitrów, przyczyny:

- a. **Powód nie przedstawia pozwu w terminie, arbitrzy będą uważać postępowanie za zakończone, chyba że, po wysłuchaniu pozwanego, okaże on wolę wniesienia innego roszczenia.**
- b. **Pozwany nie przedstawia swojej odpowiedzi na pozew w terminie, arbitrzy będą kontynuowali postępowanie, przy czym braku odpowiedzi na pozew nie uważa się za uznanie roszczenia ani za przyznanie faktów przytoczonych przez powoda.**
- c. **Jedna ze stron nie stawia się na rozprawę lub nie przedstawi dowodów, arbitrzy będą mogli prowadzić dalej postępowanie i wydać wyrok arbitrażowy na podstawie zebranego materiału dowodowego.**

Artículo 32.

Nombramiento de peritos por los árbitros.

Wyznaczenie biegłych przez arbitrów

1. Salvo acuerdo en contrario de las partes, los árbitros podrán nombrar, de oficio o a instancia de parte, uno o más peritos para que dictaminen sobre materias concretas y requerir a cualquiera de las partes para que facilite al perito toda la información pertinente, le presente para su inspección todos los documentos u objetos pertinentes o le proporcione acceso a ellos.

1. W braku odmiennego uzgodnienia stron arbitrzy mogą wyznaczyć, z urzędu lub na wniosek strony, jednego lub więcej biegłych, aby wydali opinie co do określonych zagadnień, i wymagać od każdej ze stron, żeby udostępniła biegłemu wszelkie stosowne informacje, przedstawiła mu do badania wszystkie dokumenty lub stosowne przedmioty lub umożliwiła dostęp do nich.

2. Salvo acuerdo en contrario de las partes, cuando una parte lo solicite o cuando los árbitros lo consideren necesario, todo perito, después de la presentación de su dictamen, deberá participar en una audiencia en la que los árbitros y las partes, por sí o asistidas de peritos, podrán interrogarle.

2. W braku odmiennego uzgodnienia stron, gdy jedna ze stron tego zażąda lub gdy arbitrzy uznają to za konieczne, każdy biegły, po przedstawieniu swojej opinii, powinien uczestniczyć w rozprawie, podczas której arbitrzy i strony – same lub w towarzystwie innych biegłych – będą mogły zadawać biegłemu pytania.

3. Lo previsto en los apartados precedentes se entiende sin perjuicio de la facultad de las partes, salvo acuerdo en contrario, de aportar dictámenes periciales por peritos libremente designados.

3. W braku odmiennego uzgodnienia stron rozumie się, że postanowienia ustępów poprzedzających nie uchybiają zdolności stron do przedłożenia opinii wydanych przez swobodnie wyznaczonych biegłych.

Artículo 33.

Asistencia judicial para la práctica de pruebas.

Pomoc sądowa przy przeprowadzaniu dowodów

1. Los árbitros o cualquiera de las partes con su aprobación podrán solicitar del tribunal competente asistencia para la práctica de pruebas, de conformidad con las normas que le sean aplicables sobre medios de prueba. Esta asistencia podrá consistir en la práctica de la prueba ante el tribunal competente o en la adopción por éste de las concretas medidas necesarias para que la prueba pueda ser practicada ante los árbitros.

1. Arbitrzy lub którakolwiek ze stron za ich zgodą mogą wnioskować we właściwym sądzie o pomoc w przeprowadzeniu dowodów, zgodnie z normami stosowanymi do środków dowodowych. Ta pomoc może polegać na prowadzeniu dowodów przed właściwym sądem albo na przyjęciu przez ten sąd określonych środków niezbędnych, aby dowód mógł zostać przeprowadzony przed arbitrami.

2. Si así se le solicitare, el tribunal practicará la prueba bajo su exclusiva dirección. En otro caso, el tribunal se limitará a acordar las medidas pertinentes. En ambos supuestos el tribunal entregará al solicitante testimonio de las actuaciones.

2. Sąd przeprowadzi dowód pod swoim wyłącznym nadzorem, jeżeli będzie to zgodne z treścią wniosku. W innym przypadku sąd ograniczy się do przyznania stosownych środków. W obydwu sytuacjach sąd doręczy wnioskodawcy poświadczenie dokonanych czynności.

TÍTULO VI.

DEL PRONUNCIAMIENTO DEL LAUDO Y DE LA TERMINACIÓN DE LAS ACTUACIONES.

TYTUŁ VI.

WYROKOWANIE ORAZ ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA

Artículo 34.

Normas aplicables al fondo de la controversia.

Normy stosowane do istoty sporu

1. Los árbitros sólo decidirán en equidad si las partes les han autorizado expresamente para ello.

1. Arbitrzy rozstrzygają według słuszności tylko wtedy, gdy strony je do tego wyraźnie upoważniły.

2. Sin perjuicio de lo dispuesto en el apartado anterior, cuando el arbitraje sea internacional, los árbitros decidirán la controversia de conformidad con las normas jurídicas elegidas por las partes. Se entenderá que toda indicación del derecho u ordenamiento jurídico de un Estado determinado se refiere, a menos que se exprese lo contrario, al derecho sustantivo de ese Estado y no a sus normas de conflicto de Leyes.

Si las partes no indican las normas jurídicas aplicables, los árbitros aplicarán las que estimen apropiadas.

2. Bez uchybienia postanowieniom ustępu poprzedzającego, gdy arbitraż jest międzynarodowy, arbitrzy rozstrzygają spór według norm prawnych wybranych przez strony. Rozumie się, że wszelkie wskazanie prawa albo porządku prawnego określonego państwa odnosi się, chyba że postanowiono odmiennie, do prawa materialnego tego państwa, a nie do jego norm prawa kolizyjnego.

Jeżeli strony nie wskazują stosownych norm prawnych, arbitrzy zastosują te, które uznają za odpowiednie.

3. En todo caso, los árbitros decidirán con arreglo a las estipulaciones del contrato y tendrán en cuenta los usos aplicables.

3. W każdym przypadku arbitrzy orzekają zgodnie z postanowieniami umowy i biorą pod uwagę zwyczaje mające zastosowanie do danej sprawy.

Artículo 35.

Adopción de decisiones colegiadas.

Podejmowanie rozstrzygnięć kolegialnych

1. Cuando haya más de un árbitro, toda decisión se adoptará por mayoría, salvo que las partes hubieren dispuesto otra cosa. Si no hubiere mayoría, la decisión será tomada por el presidente.

1. Gdy jest więcej niż jeden arbiter, wszelkie rozstrzygnięcia przyjmuje się większością, chyba że strony postanowią inaczej. Jeżeli nie osiągnięto większości, rozstrzygnięcie należy do przewodniczącego.

2. Salvo acuerdo de las partes o de los árbitros en contrario, el presidente podrá decidir por sí solo cuestiones de ordenación, tramitación e impulso del procedimiento.

2. W braku odmiennego uzgodnienia stron lub arbitrów przewodniczący może samodzielnie rozstrzygać zagadnienia porządku, formalizmu i przebiegu postępowania.

Artículo 36.

Laudo por acuerdo de las partes.

Wyrok arbitrażowy przez porozumienie stron

1. Si durante las actuaciones arbitrales las partes llegan a un acuerdo que ponga fin total o parcialmente a la controversia, los árbitros darán por terminadas las actuaciones con respecto a los puntos acordados y, si ambas partes lo solicitan y los árbitros no aprecian motivo para oponerse, harán constar ese acuerdo en forma de laudo en los términos convenidos por las partes.

1. Jeżeli podczas postępowania arbitrażowego strony dochodzą do porozumienia, które całkowicie lub częściowo rozwiązuje spór, arbitrzy zakończą postępowanie w odniesieniu do uzgodnionych punktów, a jeżeli obydwie strony o to wnoszą i arbitrzy nie znajdują powodu do sprzeciwu, nadadzą tej ugodzie formę wyroku arbitrażowego na warunkach określonych przez strony.

2. El laudo se dictará con arreglo a lo dispuesto en el artículo siguiente y tendrá la misma eficacia que cualquier otro laudo dictado sobre el fondo del litigio.

2. Wyrok arbitrażowy zostanie wydany zgodnie z normą wyrażoną w artykule następnym i będzie mieć takie same skutki, jak każdy inny wyrok arbitrażowy wydany co do istoty sporu.

Artículo 37.

Plazo, forma, contenido y notificación del laudo.

Termin, forma, zawartość i ogłoszenie wyroku arbitrażowego

1. Salvo acuerdo en contrario de las partes, los árbitros decidirán la controversia en

un solo laudo o en tantos laudos parciales como estimen necesarios.

1. W braku odmiennego uzgodnienia stron arbitrzy rozstrzygają spór w pojedynczym wyroku arbitrażowym albo w tylu częściowych wyrokach arbitrażowych, ile uważają za niezbędne.

2. Si las partes no hubieren dispuesto otra cosa, los árbitros deberán decidir la controversia dentro de los seis meses siguientes a la fecha de presentación de la contestación a que se refiere el artículo 29 o de expiración del plazo para presentarla. Salvo acuerdo en contrario de las partes, este plazo podrá ser prorrogado por los árbitros, por un plazo no superior a dos meses, mediante decisión motivada.

La expiración del plazo sin que se haya dictado laudo definitivo determinará la terminación de las actuaciones arbitrales y el cese de los árbitros. No obstante, no afectará a la eficacia del convenio arbitral, sin perjuicio de la responsabilidad en que hayan podido incurrir los árbitros.

2. Jeżeli strony nie postanowiły inaczej, arbitrzy powinni rozstrzygnąć spór w ciągu sześciu miesięcy następujących po przedstawieniu odpowiedzi na pozew, do której odnosi się artykuł 29, albo po upływie terminu do przedstawienia odpowiedzi na pozew. Z zachowaniem przeciwnego porozumienia stron termin ten będzie mógł zostać przedłużony przez arbitrów, na czas nie dłuższy niż dwa miesiące, za pomocą umotywowanej decyzji.

Uplływ terminu do wydania ostatecznego wyroku arbitrażowego bez wydania ostatecznego wyroku arbitrażowego oznacza zakończenie postępowania arbitrażowego i zwolnienie arbitrów z ich funkcji. To nie wpływa jednak na prawną skuteczność umowy arbitrażowej i nie uchybia odpowiedzialności, której mogą podlegać arbitrzy.

3. Todo laudo deberá constar por escrito y ser firmado por los árbitros, quienes podrán expresar su parecer discrepante. Cuando haya más de un árbitro, bastarán las firmas de la mayoría de los miembros del colegio arbitral o sólo la de su presidente, siempre que se manifiesten las razones de la falta de una o más firmas.

A los efectos de lo dispuesto en el párrafo anterior, se entenderá que el laudo consta por escrito cuando de su contenido y firmas quede constancia y sean accesibles para su ulterior consulta en soporte electrónico, óptico o de otro tipo.

3. Każdy wyrok arbitrażowy powinien być sporządzony na piśmie i podpisany przez arbitrów, którzy mogą wyrazić zdanie odrębne. Gdy powołano więcej niż jednego arbitra, wystarczą podpisy większości członków kolegium arbitrażowego albo tylko jego przewodniczącego, zawsze gdy pojawiają się powody braku jednego lub więcej podpisów.

Dla celów wyrażonych w tym ustępie, w zdaniach poprzedzających, wyrok arbitrażowy uważa się za sporządzony na piśmie, gdy jego treść i podpisy zostaną utrwalone i są dostępne do dalszego korzystania na nośniku danych elektronicznym, optycznym albo innego typu.

4. El laudo deberá ser motivado, a menos que las partes hayan convenido otra cosa o que se trate de un laudo pronunciado en los términos convenidos por las partes conforme al artículo anterior.

4. Wyrok arbitrażowy powinien zawierać motywy rozstrzygnięcia, chyba że strony postanowią inaczej albo że chodzi o wyrok ogłoszony na zasadach ustalonych przez strony zgodnie z artykułem poprzednim.

5. Constarán en el laudo la fecha en que ha sido dictado y el lugar del arbitraje, determinado de conformidad con el apartado 1 del artículo 26. El laudo se considerará dictado en ese lugar.

5. Wyrok arbitrażowy powinien wskazywać datę wydania oraz miejsce arbitrażu, określone zgodnie z ustępem 1 artykułu 26. Wyrok arbitrażowy uważa się za wydany w podanym miejscu.

6. Con sujeción a lo acordado por las partes, los árbitros se pronunciarán en el laudo sobre las costas del arbitraje, que incluirán los honorarios y gastos de los árbitros y, en su caso, los honorarios y gastos de los defensores o representantes de las partes, el coste del servicio prestado por la institución administradora del arbitraje y los demás gastos originados en el procedimiento arbitral.

6. Z zachowaniem uzgodnień stron arbitrzy orzekną w wyroku co do kosztów arbitrażu, które zawierają honoraria i wydatki arbitrów oraz, we właściwym przypadku, honoraria i wydatki obrońców albo przedstawicieli stron, koszt usług świadczonych przez instytucję administrującą arbitrażem i inne wydatki powstałe w postępowaniu arbitrażowym.

7. Los árbitros notificarán el laudo a las partes en la forma y en el plazo que éstas hayan acordado o, en su defecto, mediante entrega a cada una de ellas de un ejemplar firmado de conformidad con lo dispuesto en el apartado 3, dentro del mismo plazo establecido en el apartado 2.

7. Arbitrzy doręczą wyrok stronom w formie i w terminie, które zostały ustalone albo, w razie braku ustaleń, poprzez doręczenie każdej ze stron egzemplarza wyroku podpisanego zgodnie z postanowieniami ustępu 3, w terminie ustanowionym w ustępie 2.

8. El laudo podrá ser protocolizado notarialmente.

Cualquiera de las partes, a su costa, podrá instar de los árbitros, antes de la notificación, que el laudo sea protocolizado.

8. Wyrok arbitrażowy może być protokołowany notarialnie.

Każda ze stron, na swój koszt, będzie mogła żądać od arbitrów, przed doręczeniem, by wyrok arbitrażowy był protokołowany notarialnie.

Artículo 38.

Terminación de las actuaciones.

Zamknięcie postępowania

1. Sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo anterior, sobre notificación y, en su caso, protocolización del laudo, y en el artículo siguiente, sobre su corrección, aclaración y complemento, las actuaciones arbitrales terminarán y los árbitros cesarán en sus funciones con el laudo definitivo.

1. Z zachowaniem postanowień artykułu poprzedniego co do doręczenia, a we właściwym przypadku także co do spisania wyroku arbitrażowego, oraz postanowień artykułu następnego co do sprostowania, wyjaśnienia i uzupełnienia wyroku arbitrażowego, postępowanie arbitrażowe zamyka się, a arbitrzy kończą swoje czynności ostatecznym wyrokiem arbitrażowym.

2. Los árbitros también ordenarán la terminación de las actuaciones cuando:

- a. El demandante desista de su demanda, a menos que el demandado se oponga a ello y los árbitros le reconozcan un interés legítimo en obtener una solución definitiva del litigio.
- b. Las partes acuerden dar por terminadas las actuaciones.
- c. Los árbitros comprueben que la prosecución de las actuaciones resulta innecesaria o imposible.

2. Arbitrzy zarządzają zakończenie postępowania także, gdy:

- a. **Powód rezygnuje ze swojego roszczenia, chyba że pozwany nie zgodzi się na to, a arbitrzy uznają jego prawny interes w uzyskaniu ostatecznego rozstrzygnięcia procesu.**
- b. **Strony postanowią zamknąć postępowanie.**
- c. **Arbitrzy ustalą, że kontynuowanie postępowania okazuje się niepotrzebne albo niemożliwe.**

3. Transcurrido el plazo que las partes hayan señalado a este fin o, en su defecto, el de dos meses desde la terminación de las actuaciones, cesará la obligación de los árbitros de conservar la documentación del procedimiento. Dentro de ese plazo, cualquiera de las partes podrá solicitar a los árbitros que le remitan los documentos presentados por ella. Los árbitros accederán a la solicitud siempre que no atente contra el secreto de la deliberación arbitral y que el solicitante asuma los gastos correspondientes al envío, en su caso.

3. Po upływie terminu, który strony oznaczyły w tym celu albo, w razie braku takiego oznaczenia, w terminie dwóch miesięcy od zakończenia postępowania ustanie obowiązek arbitrów do przechowywania dokumentacji postępowania. W tym terminie każda ze stron będzie mogła zażądać od arbitrów, żeby wydali jej przedstawione przez nią dokumenty. Arbitrzy przychylą się do wniosku zawsze, gdy nie stanowi to zagrożenia tajemnicy postępowania arbitrażowego i gdy wnioskodawca przyjmuje na siebie koszty przesyłki.

Artículo 39.

Corrección, aclaración y complemento del laudo.

Sprostowanie, wykładnia i uzupełnienie wyroku arbitrażowego

1. Dentro de los 10 días siguientes a la notificación del laudo, salvo que las partes hayan acordado otro plazo, cualquiera de ellas podrá, con notificación a la otra, solicitar a los árbitros:

- a. La corrección de cualquier error de cálculo, de copia, tipográfico o de naturaleza similar.
- b. La aclaración de un punto o de una parte concreta del laudo.
- c. El complemento del laudo respecto de peticiones formuladas y no resueltas en él.

1. W ciągu 10 dni następujących po ogłoszeniu wyroku arbitrażowego, chyba że strony uzgodniły inny termin, każda z nich może, po zawiadomieniu drugiej strony, wnioskować do arbitrów o:

- a. **Sprostowanie wszelkich błędów rachunkowych, kopiowania, maszynopisania albo o podobnej naturze.**
- b. **Wyjaśnienie punktu albo określonej części wyroku arbitrażowego.**
- c. **Uzupełnienie wyroku arbitrażowego w zakresie żądań podniesionych i nierozstrzygniętych.**

2. Previa audiencia de las demás partes, los árbitros resolverán sobre las solicitudes de corrección de errores y de aclaración en el plazo de 10 días, y sobre la solicitud de complemento en el plazo de 20 días.

2. Po wysłuchaniu pozostałych stron arbitrzy rozstrzygną wnioski o sprostowanie błędów i o wyjaśnienie wyroku w terminie 10 dni, a wnioski o uzupełnienie wyroku w terminie 20 dni.

3. Dentro de los 10 días siguientes a la fecha del laudo, los árbitros podrán proceder de oficio a la corrección de errores a que se refiere el párrafo a del apartado 1.

3. W terminie 10 dni następujących po wydaniu wyroku arbitrażowego arbitrzy mogą z urzędu sprostować błędy, do których odnosi się paragraf a. ustępu 1.

4. Lo dispuesto en el artículo 37 se aplicará a las resoluciones arbitrales sobre corrección, aclaración y complemento del laudo.

4. Postanowienia artykułu 37 stosuje się do orzeczeń arbitrażowych dotyczących sprostowania, wykładni i uzupełnienia wyroku arbitrażowego.

5. Cuando el arbitraje sea internacional, los plazos de 10 y 20 días establecidos en los apartados anteriores serán plazos de uno y dos meses, respectivamente.

5. Gdy arbitraż jest międzynarodowy, terminy 10 i 20 dni, ustanowione w ustępach poprzednich, będą odpowiednio terminami jednego i dwóch miesięcy.

TÍTULO VII.

DE LA ANULACIÓN Y DE LA REVISIÓN DEL LAUDO.

TYTUŁ VII.

UCHYLENIE I REWIZJA WYROKU ARBITRAŻOWEGO

Artículo 40.

Acción de anulación del laudo.

Skarga o uchylenie wyroku arbitrażowego

Contra un laudo definitivo podrá ejercitarse la acción de anulación en los términos previstos en este título.

Przeciwko ostatecznemu wyrokowi arbitrażowemu można wnieść tylko skargę o uchylenie w terminach przewidzianych w tym tytule.

Artículo 41.

Motivos.

Podstawy skargi

1. El laudo sólo podrá ser anulado cuando la parte que solicita la anulación alegue y pruebe:

- a. Que el convenio arbitral no existe o no es válido.
- b. Que no ha sido debidamente notificada de la designación de un árbitro o de las actuaciones arbitrales o no ha podido, por cualquier otra razón, hacer valer sus derechos.
- c. Que los árbitros han resuelto sobre cuestiones no sometidas a su decisión.
- d. Que la designación de los árbitros o el procedimiento arbitral no se han ajustado al acuerdo entre las partes, salvo que dicho acuerdo fuera contrario a una norma imperativa de esta Ley, o, a falta de dicho acuerdo, que no se han ajustado a esta Ley.
- e. Que los árbitros han resuelto sobre cuestiones no susceptibles de arbitraje.
- f. Que el laudo es contrario al orden público.

1. Wyrok sądu arbitrażowego może zostać uchylony, gdy strona żądająca uchylenia twierdzi i dowodzi:

- a. **Że umowa arbitrażowa nie istnieje albo jest nieważna.**
- b. **Że nie była należycie zawiadomiona o wyznaczeniu arbitra lub o postępowaniu arbitrażowym albo nie mogła z jakiegokolwiek innej przyczyny bronić swoich praw.**
- c. **Że arbitrzy orzekli o sprawach niepoddanych ich decyzji.**
- d. **Że wyznaczenie arbitrów albo postępowanie arbitrażowe nie było zgodne z porozumieniem stron, chyba że wspomniane porozumienie było przeciwne wiążącej normie tej ustawy albo, w braku wspomnianego porozumienia, że wyznaczenie zostało dokonane niezgodnie z niniejszą ustawą.**
- e. **Że arbitrzy orzekli w sprawach niepodlegających arbitrażowi.**
- f. **Że wyrok arbitrażowy jest sprzeczny z porządkiem publicznym.**

2. Los motivos contenidos en los párrafos b, e y f del apartado anterior podrán ser apreciados por el tribunal que conozca de la acción de anulación de oficio o a instancia del Ministerio Fiscal en relación con los intereses cuya defensa le está legalmente atribuida.

2. Podstawy zawarte w punktach b., e. oraz f. ustępu poprzedniego mogą być oceniane przez sąd, który rozpoznaje skargę o uchylenie z urzędu albo na żądanie Ministerstwa Skarbu w związku ze sprawami, których obrona jest mu prawnie przypisana.

3. En los casos previstos en los párrafos c y e del apartado 1, la anulación afectará sólo a los pronunciamientos del laudo sobre cuestiones no sometidas a decisión de los árbitros o no susceptibles de arbitraje, siempre que puedan separarse de las demás.

3. W przypadkach przewidzianych w punktach c. oraz e. ustępu 1 uchylenie będzie skuteczne co do spraw niepoddanych decyzji arbitrów albo niepodlegających arbitrażowi, jeżeli możliwe będzie ich oddzielenie od pozostałych spraw.

4. La acción de anulación del laudo habrá de ejercitarse dentro de los dos meses siguientes a su notificación o, en caso de que se haya solicitado corrección, aclaración o complemento del laudo, desde la notificación de la resolución sobre esta solicitud, o desde la expiración del plazo para adoptarla.

4. Skarga o uchylenie wyroku arbitrażowego może zostać wniesiona w ciągu dwóch miesięcy następujących po jego doręczeniu albo w przypadku, w którym wnoszono o sprostowanie, wykładnię lub uzupełnienie wyroku arbitrażowego, od doręczenia orzeczenia dotyczącego tego wniosku albo od upływu terminu na dokonanie tych czynności.

Artículo 42.

Procedimiento.

Postępowanie

1. La acción de anulación se sustanciará por los cauces del juicio verbal. No obstante, la demanda deberá presentarse conforme a lo establecido en el artículo 399 de la Ley de Enjuiciamiento Civil, acompañada de los documentos justificativos del convenio arbitral y del laudo, y, en su caso, contendrá la proposición de los medios de prueba cuya práctica interese el actor. De la demanda se dará traslado al demandado, para que conteste en el plazo de 20 días. En la contestación deberá el demandado proponer los medios de prueba de que intente valerse. Contestada la demanda o transcurrido el correspondiente plazo, se citará a las partes a la vista, en la que el actor podrá proponer la práctica de prueba en relación con lo alegado por el demandado en su contestación.

1. Skarga o uchylenie wyroku arbitrażowego jest rozpatrywana w ustnym postępowaniu sądowym. Niemniej pismo zawierające skargę powinno być złożone zgodnie z postanowieniami artykułu 399 ustawy o postępowaniu cywilnym wraz z dokumentami dowodzącymi umowy arbitrażowej i wyroku arbitrażowego, a we właściwym przypadku zawierać wskazanie środków dowodowych, o których przeprowadzenie wnosi skarżący. Przeciwnik skarżącego powinien zostać powiadomiony o wniesieniu skargi w tym celu, żeby mógł odpowiedzieć w terminie 20 dni. W odpowiedzi na skargę przeciwnik skarżącego powinien wskazać środki dowo-

dowe, którymi zamierza się posłużyć. Gdy na skargę została złożona odpowiedź lub upłynął czas na jej złożenie, strony zostaną wezwane na rozprawę, na której skarżący może zaproponować przeprowadzenie dowodu w związku z twierdzeniami pozwanego zawartymi w jego odpowiedzi na skargę.

2. Frente a la sentencia que se dicte no cabrá recurso alguno.

2. Od wyroku, który zapadnie, nie przysługuje odwołanie.

Artículo 43.

Cosa juzgada y revisión de laudos firmes.

Sprawa osądzona i rewizja ostatecznych wyroków arbitrażowych

El laudo firme produce efectos de cosa juzgada y frente a él sólo cabrá solicitar la revisión conforme a lo establecido en la Ley de Enjuiciamiento Civil para las sentencias firmes.

Ostateczny wyrok sądu arbitrażowego powoduje skutki sprawy osądzonej i wobec niego może być złożony tylko wniosek o rewizję zgodnie z postanowieniami ustawy o postępowaniu cywilnym dla wyroków ostatecznych.

TÍTULO VIII.

DE LA EJECUCIÓN FORZOSA DEL LAUDO.

TYTUŁ VIII.

PRZYMUSOWE WYKONANIE WYROKU ARBITRAŻOWEGO

Artículo 44.

Normas aplicables.

Właściwe przepisy

La ejecución forzosa de los laudos se regirá por lo dispuesto en la Ley de Enjuiciamiento Civil y en este título.

Wykonanie przymusowe wyroków arbitrażowych przeprowadza się według dyspozycji zawartych w ustawie o postępowaniu cywilnym oraz w tytule niniejszym.

Artículo 45.

Suspensión, sobreseimiento y reanudación de la ejecución en caso de ejercicio de la acción de anulación del laudo.

Zawieszenie, umorzenie i wznowienie wykonania w przypadku wniesienia skargi o uchylenie wyroku arbitrażowego

1. El laudo es ejecutable aun cuando contra él se haya ejercitado acción de anulación. No obstante, en ese caso el ejecutado podrá solicitar al tribunal competente la suspen-

sión de la ejecución, siempre que ofrezca caución por el valor de la condena más los daños y perjuicios que pudieren derivarse de la demora en la ejecución del laudo. La caución podrá constituirse en cualquiera de las formas previstas en el párrafo segundo del apartado 3 del artículo 529 de la Ley de Enjuiciamiento Civil. Presentada la solicitud de suspensión, el tribunal, tras oír al ejecutante, resolverá sobre la caución.

Contra esta resolución no cabrá recurso alguno.

1. Wyrok arbitrażowy jest wykonalny nawet, gdy wniesiona została skarga o jego uchylenie. Niemniej w takim przypadku strona, przeciwko której prowadzona jest egzekucja, może złożyć we właściwym sądzie wniosek o zawieszenie egzekucji, jeżeli zaoferuje zabezpieczenie o wartości zasądzenia powiększone o wartość szkody i strat, które mogą wyniknąć ze zwłoki w wykonaniu wyroku arbitrażowego. Zabezpieczenie może zostać ustanowione we wszelkich formach przewidzianych w punkcie drugim ustępu 3 artykułu 529 ustawy o postępowaniu cywilnym. Po wniesieniu wniosku o zawieszenie sądu, wysłuchawszy strony prowadzącej egzekucję, rozstrzygnie o zabezpieczeniu.

Przeciwko temu postanowieniu nie przysługuje zażalenie.

2. Se alzará la suspensión y se ordenará que continúe la ejecución cuando conste al tribunal la desestimación de la acción de anulación, sin perjuicio del derecho del ejecutante a solicitar, en su caso, indemnización de los daños y perjuicios causados por la demora en la ejecución, a través de los cauces ordenados en los artículos 712 y siguientes de la Ley de Enjuiciamiento Civil.

2. Zawieszenie zostanie uchylone, a postępowanie egzekucyjne będzie kontynuowane, gdy sąd poweźmie wiadomość o oddaleniu skargi o uchylenie wyroku arbitrażowego, bez uszczerbku dla praw egzekwującego do domagania się, we właściwym przypadku, odszkodowania i zadośćuczynienia spowodowanych zwłoką w egzekucji, według postanowień zawartych w artykułach 712 i następnym ustawy o postępowaniu cywilnym.

3. Se alzará la ejecución, con los efectos previstos en los artículos 533 y 534 de la Ley de Enjuiciamiento Civil, cuando conste al tribunal que ha sido estimada la acción de anulación.

Si la anulación afectase sólo a las cuestiones a que se refiere el apartado 3 del artículo 41 y subsistiesen otros pronunciamientos del laudo, se considerará estimación parcial, a los efectos previstos en el apartado 2 del artículo 533 de la Ley de Enjuiciamiento Civil.

3. Postępowanie egzekucyjne zostanie umorzone, ze skutkami przewidzianymi w artykułach 533 i 534 ustawy o postępowaniu cywilnym, gdy sąd poweźmie wiadomość o uwzględnieniu skargi o uchylenie wyroku arbitrażowego.

Jeżeli uchylenie zostałoby dokonane tylko co do zagadnień, do których odnosi się ustęp 3 artykułu 41, a istniałyby inne postanowienia wyroku arbitrażowego, zostanie stwierdzone uchylenie częściowe ze skutkami przewidzianymi w ustępie 2 artykułu 533 ustawy o postępowaniu cywilnym.

TÍTULO IX.
DEL EXEQUÁTUR DE LAUDOS EXTRANJEROS.
TYTUŁ IX.
STWIERDZENIE WYKONALNOŚCI ZAGRANICZNYCH WYROKÓW
ARBITRAŻOWYCH

Artículo 46.

Carácter extranjero del laudo. Normas aplicables.

Charakter zagraniczny wyroku arbitrażowego. Właściwe przepisy

1. Se entiende por laudo extranjero el pronunciado fuera del territorio español.

1. Przez wyrok zagraniczny rozumie się orzeczenie wydane poza terytorium hiszpańskim.

2. El exequátur de laudos extranjeros se regirá por el Convenio sobre reconocimiento y ejecución de las sentencias arbitrales extranjeras, hecho en Nueva York, el 10 de junio de 1958, sin perjuicio de lo dispuesto en otros convenios internacionales más favorables a su concesión, y se sustanciará según el procedimiento establecido en el ordenamiento procesal civil para el de sentencias dictadas por tribunales extranjeros.

2. Stwierdzenie wykonalności zagranicznych wyroków arbitrażowych podlega konwencji o uznaniu i wykonywaniu zagranicznych wyroków arbitrażowych, zawartej w Nowym Jorku 10 czerwca 1958 roku, bez uszczerbku dla korzystniejszych dyspozycji w innych umowach międzynarodowych, i jest prowadzone według postępowania ustanowionego w procedurze cywilnej dla wyroków wydanych przez sądy zagraniczne.

DISPOSICIÓN ADICIONAL ÚNICA.

Arbitrajes de consumo.

PRZEPIS DODATKOWY

Arbitraż konsumencki

Esta Ley será de aplicación supletoria al arbitraje a que se refiere la Ley 26/1984, de 19 de julio, general de defensa de consumidores y usuarios, que en sus normas de desarrollo podrá establecer la decisión en equidad, salvo que las partes opten expresamente por el arbitraje en derecho.

Ta ustawa ma zastosowanie posiłkowe do arbitrażu, do którego odnosi się ustawa ogólna o ochronie konsumentów i użytkowników nr 26/1984 z 19 lipca 1984 roku, która w swoich normach może przewidywać rozstrzygnięcie według słuszności, chyba że strony wybiorą jednomyślnie arbitraż oparty na prawie.

Przepisy przejściowe, uchylające i końcowe pominięto.